

Rotterdam.

25 februari 1997

Zondag j.l. om 10.00 uur ochtenden liep ik over het strand en zag een menigte mensen met vele verschillende soorten honden langs de zee lopen en een tiental hengeleers. Het was een milde winterdag met een zachte bries. Wat de mensheid trekt naar de zee is raadsachtig. Als je pas op het strand aankomt, kijk je aandachtig naar de golfslag en in detail beschouwd is de zee voortdurend aan verandering onderhevig. Maar al gauw moet je beseffen dat de variatie van de golfslag beperkt is en dat je blik meer geboeid wordt door de blusht van de meeuw. Zijn meeuw staat half in het water. Als er een golf aan rolt en onze vogel de pond onder zijn zwerfvoeten begint te verliezen, zien we hem ineens drijven. Zijn meeuw bevindt zich vaak in een groepje bij elkaar, vaak op de grens van land en water. Een speelse hond wil er wel eens op afrennen en dan zie je de meeuw eerst een loopje nemen van 4 à 5 stappen terwijl hij zijn hengel uitbouwt om vervolgens steriel in de lucht weg te drijven. Na het meeuwen intermezzo wordt je weer geconfronteerd met de voortdurende monotone golfbe-

weging van de zee. Wat baait de wonder-
baar dan toch? Ik denk dat het de nitpe-
stetheid van de monotomie is. Niemand
kan zich erop laten voorstaan dat hij meer
weet of kennis heeft over wat hij ziet.

De horizon is voor een ieder dezelfde beleving.
Doelloos wordt er eerst in de richting gekeerd -
dan met de zee rechts van je en op een
willekeurig moment draait je de zee om
zodat je links van je bevindt.

Zondagochtend om 10.00 uur is toch het
tijdspunt van de aanvang van de kerkdienst
in het Godelhuis om Tien-pedachten te verbeiden
bij de Creator Universi; de grote herop-
maker.

De lange pod die zich naar alle waarschijn-
lijkheid dicht bij het strand ophoudt is!
Poseidon, de God van de zee. De vissers
werpen met hun heupels penene xherpe
haakjes in zee. Ze vangen bot. Ik heb
ze gevraagd waarop ze visten. Als er
meer mensen te vangen zouden zijn, dan
zou ik een visser (heupelaar) worden. Poseidon
zal niet toestaan dat zijn meerminnen
al vangen zouden worden, want dan zou de
zee voor hem ook een boei worden.

Leijde: een artikel waarom ik een vraag stel (nu wel te zien?)
Hugo Kuipers: de op Sleight of Mind en het Proust-
dean is al bekend met de Nijl van het vromen joodes. Je kunt de